

„Můj sen byl stát se elitním vojákem, chránit vlast a pomáhat potřebným... Ale vše totálně ztroskotalo tím, že jednoho dne jsem se stal spolupachatelem loupežného přepadení,“ posílá do světa vzkaz třidvacetiletý Marek z vinařické věznice. Jeho jméno je na cedulce upevněné na houpací síti. Upletl ji v rámci terapie, vlastně jako omluvu.

Zhoupněte se v síti z vězeňské dílny

>> Lenka Hloušková

Netradiční nápad, jak se vypořádat s minulostí, se zrodil v hlavě psychologky a speciální pedagogky Jitky Marelové (33) před třemi roky. „Přestěhovala jsem se do pražských Vršovců, poblíž proslulé alternativní ulice Krymská. Jednoho rána jsem snídala, koukala z okna v pátém patře s výhledem do parku a přemýšlela, jak vylepšit terapii pro mladé bezdomovce, které jsem vedla. Najednou mě napadla houpací síť. Visící ve veřejném prostoru, připravená pro kohokoli,“ líčí.

Začala si zjišťovat, jak složité je tak zábavnou věc, spojenou nezřídka s létem v zahradě, vyrobit. Nejdříve návody hledala na internetu. Oblíbila si tam především instruktážní videa, kde přesně viděla, jak se špagáty dávají k sobě. Když se její myšlenka rozkřikla dále mezi známými, ozval se jí cenný kontakt. Nadšenec z Jihlavy Tomáš Krásenský, civilním povoláním učitel fyziky. „Vzkázal mi, že mě ty síť hrozně rád naučí plést. A co řekl, dodržel. Stačilo pár setkání a začala jsem lektorovat já jiné,“ směje se.

Už jen pod zámekem

Původně chtěla, aby síť visely volně ve veřejném prostoru, mimo jiné v parcích. „Jenže když jsme zavěsili před dvěma roky pět sítí na pražské Parukářce, do týdne zmizely. Od té doby vím, že je musíme přes noc držet pod zámekem,“ říká s tím, že vůbec první modely vyrobili pod jejím vedením

<< Autorka projektu Jitka Marelová má doma hned dvě houpací síť. „V každém pokoji jednu,“ upřesňuje. Foto Právo – Petr Hloušek

„Obrovská omluva je skrytá v každé této síti, ať jde o mě, nebo jakéhokoli jiného odsouzeného!“ píše na té své cedulce připevněné ke zdánlivě obyčejné houpací síti dvaadvacetiletý Jirka, který se v tom svém vzkazu mimo jiné doznává: „Tato práce mi dala také mnoho, že jsem si uvě-

S příchodem teplých dnů objednávek přibývá. Když už je mám nabrané, mohou kluci ve Vinařicích začít pracovat

domil, jak moc chci skončit s trestnou minulostí. Ptáte se proč? Není to lehké, ale styl mého života byl založen na tom, že jsem se dopouštěl i násilných trestných činů a působil jsem škody a dopouštěl jsem se i násilí na lidech.“

Paní Jitka má ještě pro potenciální zájemce dvě drahocenné rady: „Až budete do sítí lézt, dávejte do ní nejdříve zadek, pak se s vámi jistě nepřevrátí. No a nezapomeňte si do ní vzít polštářek, uzlíky vás nebudou tlačít do hlavy.“

právě mladí bezdomovci, s nimiž pracovala v charitativní organizaci Naděje. Šlo o jejich volnočasovou aktivitu, aby se jen nepoflakovali v ulicích.

Rozhodující pro projekt se ovšem stalo její setkání s terapeutem vinařické věznice. Toho napadlo, že by se do něj mohli v rámci terapie zapojit právě jeho svěřenci. Má jich ve skupině kolem dvaceti. Každý z nich je schopen přitom vyrobit jednu velmi kvalitní síť za 3 až 4 dny. Nejčastěji si v nich dosud lidé hověli na filmových festivalech, například v Uherském Hradišti. Koupit si je mohou i takzvaně na doma. „Ta bez rozpěty, tedy dřevěné opory, stojí 1290 korun. S ní je o stovku dražší,“ upřesňuje s tím, že výrobky se dají také na konkrétní akce zapůjčit.

Objednávky přijímá na webové adrese www.lelkuje.me. Loni, ve zkušebním provozu, takto prodala třicet kusů. Letos ji čeká první ostrá sezóna a doufá, že veřejnost zaujme. „S příchodem teplých dnů objednávek přibývá. Když už je mám nabrané, mohou kluci ve Vinařicích začít pracovat,“ líčí. Zároveň se chystá rozjet další projekt a ten síťový ráda předá jinému nadšenci.

Výrobek s příběhem

A v čem jsou podle ní sociální síť lepší než ty z běžného obchodu? „Koupí té naší dostávají i příběh. Dáváte vědět člověku, který ji pro vás upletl, že má cenu žít normálně. On má šanci dě-

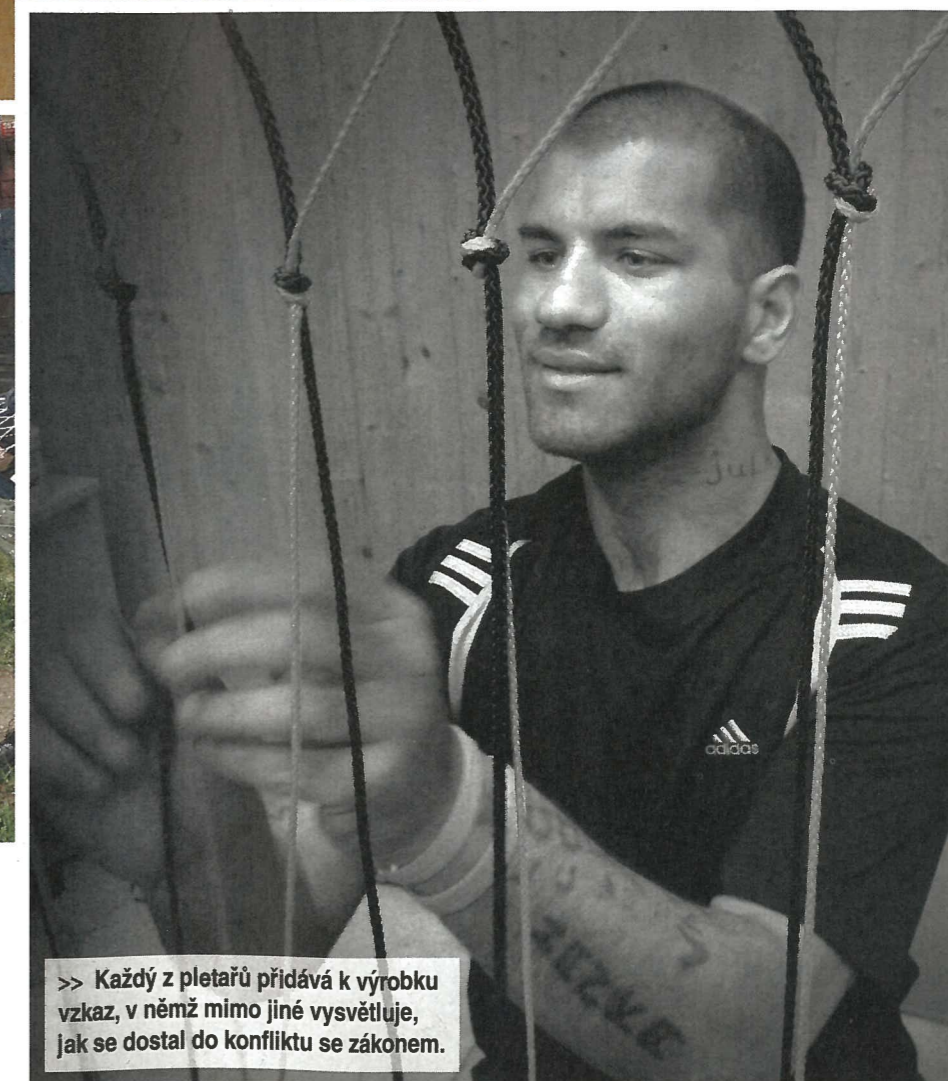

>> Zdánlivě křehká síť udrží až malé auto. Foto www.lelkuje.me (2)

lat za mřížemi i něco jiného, než hrát karty, tlačit se spoluvězni,“ vysvětluje Marelová.

Každý z pletářů byl v první, zaučovací fázi za práci honorován poukázkami do kantýny. Vybrat si za ně mohl například něco na zub, případně cigarety.

Cílem Jitky a všech kolem ní, je vězně skutečně zaměstnat tak, aby měli pracovní smlouvu, mohli platit své dluhy a mít vlastní výdělek. Zmíněná odměna je sice pro mnohé pletáře důležitá, ale pro řadu z nich má smysl „jen“ manuální činnost při motání uzlíků.

>> Každý z pletářů přidává k výrobku vzkaz, v němž mimo jiné vysvětluje, jak se dostal do konfliktu se zákonem.